

zmanjka niti enega. Štejte na glas in pazite samo, da se ne uštejete in mene potem ne obdolžite po krivem. Saj vendar veste, kar je v malhi, tega še mačka ne sne, in kar je prešteto, je varno kakor pod ključem.«

»Govoriti pa znaš, Analiza, da bi ti verjela sama lisica. Torej le brž, na, zreži mi hlebec na drobno, saj ne bo zastonj!«

Ležeči kmetič si vzdigne bisago nad glavo in jo široko nastavi ciganki. Ona počene za njim in odloži košaro. Ciganka reže, kmetič pa šteje na glas v malho padajoče koščke ter zadovoljivo kima: »Storil sem ji krivico. Pa je res natančna in poštena.«

»Držite visoko, oče, štejte glasneje in pazite, da se ne zmotite,« ga vedno iznova opominja postrežljiva Analiza, »zdaj sem gotova, hleb je zrezan. Zbogom, najboljši tek!«

Ciganka odide jadrno po poti, on pa vikne za njo: »Počakaj, Analiza, saj sem rekel, da ne bo zastonj. Vzemi si nekoliko koščkov kruha!«

»Kmetič, sam pojej, ker si tako moder in učen, ker znaš tako natančno šteti,« in ciganka odvihra med grmovjem.

Kmetič položi bisago predse, jo razgrne in prestrašen odskoči: »O ti čarovnica ciganska! Zdaj šele vem, zakaj se ta hudoba imenuje Analiza, ker je zvita za dve, za Ano in Lizo!« Kmetič bulji v bisago, nametano s kamenčki, kosi trhlega lesa, šiškami, hrošči, polži, celo mala žaba skače po dnu bisage. Zrezani hleb je v košari odnesla prebrisana ciganka, a njemu pustila nagnusno zmes, za njegovim hrbtom pobrano z gozdnih tal. Kmetič se udari po čelu in se porogljivo nasmeje sam sebi:

»Sedaj si, kmetič, moder in učen,
da hleb je boljši cel ko razdeljen!«

Kaj so rekli striček . . .

Rekli so striček:

*»Kjer je fantiček,
tam mora biti konjiček,
a kjer je konjiček,
tam mora biti voziček.«*

In striček? —

*Kupili so voziček,
voziček je vozil konjiček
in dirjal po vasi galop:
»Hop-hop, hop-hop, hop-hop!«*

Franjo Lovšin.